Posłuchaj

()

## Ewangelia na 6. Niedzielę po Pięćdziesiątnicy

Mk 8, 1-9 Onego czasu: Gdy rzesza wielka była z Jezusem, a nie miała co jeść, przywoławszy uczniów rzekł im: «Żal mi tego ludu, bo oto już od trzech dni trwają przy mnie, a nie mają co jeść; a jeśli ich puszczę zgłodniałych do domów ich, ustaną w drodze, bo niektórzy z nich przyszli z daleka». Odpowiedzieli Mu uczniowie jego: «Skądże by ich mógł kto nakarmić chlebem tu na pustkowiu?» I zapytał ich: «Ile chlebów macie?» A oni rzekli: «Siedem». I rozkazał rzeszy usiąść na ziemi. I wziąwszy siedem chlebów, dzięki czyniąc, łamał i dawał uczniom swoim, aby przed nich kładli; i kładli przed rzeszą. Mieli też trochę rybek, i te błogosławił i kazał przed nich położyć. Jedli tedy i nasycili się, i zebrali, co zbywało z ułomków, siedem koszów. A było tych, co jedli, około czterech tysięcy; i odprawił ich .

## Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

*Żal mi tego ludu* – mówi Pan Jezus, a mówi to, zanim Go o cokolwiek proszono. I nie tylko tak mówi, lecz zarazem pyta uczniów, ile chleba mają. Czego zaś brakowało, tego dołożył Boską mocą swoją. Widać stąd, jakim jest Pan Bóg nasz, co czyni i co może. Z natury swej jest miłosierny, w sprawach dobrotliwy, co do możności wszechmogący. Ponieważ jest miłosierny, chce nas ratować; ponieważ jest wszechmogący, może nas ratować; ponieważ jest dobrotliwy, nie opuści nas w niedostatkach naszych. Nie zapomni o swym stworzeniu, chociaż my o Nim często zapominamy; daje, choć nie prosimy, a daje więcej niźli żądamy; dać może i tam, gdzie niczego nie ma i rozmnożyć może, gdzie mało jest; albowiem ma wiele sposobów, którymi żywi stworzenia swoje.

Zwyczajną drogą, przez którą potrzeby doczesne zaopatruje, jest praca nasza i ten sposób zdobywania chleba Bóg postanowił, gdy mówił do Adama: „W pocie oblicza twego będziesz pożywał chleba”. Jeśli zaś ta droga zawiedzie i jeśli nam się w pracy nie powodzi, wówczas ma Pan Bóg inne drogi, na których może poratować, albowiem może dać chleba tam, gdzie go nie masz, ani nie było. Dawał żydom na puszczy chleb z nieba i to nie raz, ale przez całe czterdzieści lat. Dawał im też i wodę z twardej opoki, gdzie przedtem nikt źródła nie widział. Rozmnożył wdowie w Sarepcie garstkę mąki tak, że i sama, i syn jej, i Eliasz prorok mieli co jeść przez wszystek czas głodu, to jest przez półczwarta roku. Rozmnożył innej wdowie dzban oleju, że nie tylko długi swe spłaciła, lecz i sama się z tego żywiła wraz z dwoma synami. Zachował Mojżesza przez czterdzieści dni na górze Synaj bez żadnego pokarmu, również i Eliasza, gdy uciekał przed bezbożną Jezabel. Przykłady powyższe, dlatego są zapisane, abyśmy nie rozpaczali, jeśliby nam w pracach naszych się nie powodziło, gdyż, jak powiedziano, Pan Bóg ma rozmaite drogi i sposoby, za pomocą których potrafi stworzenia swoje żywić i zachować.

## Modlitwa

Módlmy się. Boże zastępów, od którego pochodzi wszelka doskonałość, zaszczep w naszych sercach miłość Twojego imienia i daj nam wzrost pobożności; umocnij w nas to, co dobre i z ojcowską troskliwością strzeż tego, co umocniłeś. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

***Related***